

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 21.

1 listopada 1927.

T R E Ś Ć:

OKÓLNIKI:

	Str.
№ 1323/II. G. S./27 w sprawie przechowywania dowodów rzeczowych (lic czynu) w b. dzielnicach pruskiej i austriackiej	386
№ 1324/I. U./27 w sprawie przedterminowego zwolnienia osób odbywających karę.	386
№ 1325/II. A./27 w sprawie obchodu rocznicy odzyskania niepodległości w dniu 11 listopada 1927 r.	387
№ 1326/II. O./27 w sprawie zwrotu opłaty szkolnej	388
№ 1327/II. O./27 w sprawie zwrotu odprawy z art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej	388
№ 1328/II. A./27 w sprawie godzin urzędowania	389

PISMA OKÓLNE:

№ 1145/II. G. S./27 w sprawie umieszczenia ogłoszeń P. K. O. w lokalach sądowych	389
№ 1146/II. A./27 w sprawie uszkodzonych i fałszywych znaków pieniężnych.	390
№ 1147/II. O./27 w sprawie dodatku ekonomicznego.	391
№ 1148/II. G. S./27 w sprawie obliczenia zaliczek na płace	391
№ 1149/II. G. S./27 w sprawie opłaty stemplowej od pełnomocnictw	392

KOMUNIKATY:

w sprawie przepisów o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych oraz zatrzymaniu fałszywych znaków pieniężnych, walorów państwowych i innych państwowych znaków wartościowych	392
w sprawie uregulowania obrotu bilonu w pełnych plombowanych wóreckach oraz biletów państwowych i bankowych	393

UZUPEŁNIENIE do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych (Dz. Urz. № 5/26). 394

ZMIANA w wykazie zaliczek w znaczkach sądowych (Dz. Urz. № 5/26).	394
RUCH SŁUŻBOWY	395
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	397
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	398
c) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie	399
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyśle	399
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	399
f) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze	400
g) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	400
KONKURSY	400

OKÓLNİK Nr. 1323/II.G.S./27

w sprawie

przechowywania dowodów rzeczowych (lic czynu) w b. dzielnicach pruskiej i austriackiej.

Do Panów Przełożonych sądów i urzędów prokuratorskich w okręgach sądów apelacyjnych w Katowicach, Krakowie, Lwowie, Poznaniu i Toruniu.

Wobec podniesionych z paru stron wątpliwości czy okólnik Nr. 1117/II.G.S./25 (Dz. Urz. Nr. 23 z r. 1925) o sposobie przechowywania dowodów rzeczowych może być stosowany w b. dzielnicach austriackiej i pruskiej ze względu na specjalne przepisy, sprawę tę normując, wyjaśniam, że, jak widać z treści tego okólnika, dotyczy on sposobu przechowywania dowodów rzeczowych w związku z instrukcjami dla sądów i prokuratur w b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. Urz. Nr. 2/1917 i Nr. 9/1918), może więc ściśle się stosować do tej jedynie dzielnicy.

Ostatni ustęp okólnika, zalecający „analogiczne” postępowanie w b. dzielnicach austriackiej i pruskiej ma wyłącznie na celu umożliwienie składania depozytów w kasach skarbowych wówczas gdy według uznania przełożonego sądu wymaga tego istotne w danym wypadku bezpieczeństwo bardziej cennych depozytów.

Warszawa, dnia 12 października 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

OKÓLNİK Nr. 1324/I.U./27

w sprawie

przedterminowego zwolnienia osób odbywających karę.

Do wszystkich Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych i okręgowych i do władz więziennictwa.

Wskutek wydania przez Ministra Spraw Wojskowych rozporządzenia z dnia 13 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 800) w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o zwolnieniu

przedterminowem osób, odbywających karę pozbawienia wolności z mocy wyroków wojskowych sądów karnych, — zmieniam punkt 8 okólnika mego z dnia 15 marca r. b. Nr. 1270/I.U./27 w brzmieniu ustalonym okólnikiem Nr. 1303/I.U./27 (Dz. Urz. Nr. 12 str. 255—256) w ten sposób, że ustęp ostatni tego punktu ulega skreśleniu.

Zarządy więzień wykonywujące kary na osobach skazanych przez sądy wojskowe, będą stosowały w sprawach o przedterminowe zwolnienie takich osób przepisy wspomnianego rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 13 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 800), w istocie identyczne z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 53), albowiem postanowienia odmienne ograniczają się do konieczności wpływających z odmiennej organizacji sądownictwa wojskowego i z odmiennego stanowiska osób wojskowych.

Urzędy prokuratorskie przy sądach powszechnych nie przyjmują próśb o przedterminowe zwolnienie osób skazanych wyrokami sądów wojskowych, natomiast skazany może zgłosić taką prośbę w zarządzie więzienia cywilnego, w którym karę odbywa. Zarząd ten jest też obowiązany przedstawiać z urzędu wnioski o przedterminowe zwolnienie osób, które czynią zadość przepisany warunek.

Ponieważ w sądownictwie wojskowym nie ma prokuratorów apelacyjnych, przeto także w wypadkach, w których rozporządzenie moje polecało zarządom więzień zwracać się do prokuratora apelacyjnego, w sprawach osób skazanych przez sądy wojskowe, należy się zwracać do prokuratorów przy wojskowych sądach okręgowych (§ 8 ust. 2 rozp. z 13 września 1927). Na żądanie prokuratora wojskowego należy dochodzenie uzupełnić, o ile to leży w zakresie zarządu więzienia (§ 10 ust. 2 cyt. rozp.). Jeśli przedterminowo zwolniony ma wrócić do służby wojskowej, badanie stosunków jego obejmuje zakres inny niż osób, które do tej służby nie wracają (§ 7 cyt. rozp.); o zwolnieniu i jego warunkach (patrz § 13 ust. 2 i 3 cyt. rozp.) zawiadamia się dowódcę formacji, do której zwolniony wraca, ewentualnie należy się porozumieć we właściwym czasie z dowódcą formacji co do wysłania przez zarząd więzienia zawiadomienia do właściwego posterunku (komisarjatu) policji, jeśli w wypadku § 13 rozp. z 13 września 1927 r. zwolniony ma powrócić, po odbyciu czynnej służby, do miejsca swego zamieszkania przed upływem okresu próby, a włożono nań obowiązek meldowania się.

Warszawa, dnia 19 października 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

OKÓLNİK Nr. 1325/II.A./27

w sprawie

obchodu rocznicy odzyskania niepodległości w dniu 11 listopada 1927 r.

Do wszystkich władz zarządu i wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

W dniu 11 listopada 1927 r. Państwo Polskie obchodzić będzie dziewiątą rocznicę zrządzenia jarzma niewoli i odzyskania niepodległości.

Celem umożliwienia funkcjonariuszom państwowym wzięcia udziału w uroczystościach i obchodach, jakie z tego powodu będą miały miejsce, zarządzam na podstawie postanowienia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 października

1927 r. Nr. 16546 zwolnienie w tym dniu od normalnych zajęć służbowych wszystkich funkcjonariuszów zarządu i wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Dla załatwienia w tym dniu czynności niecierpiących zwłoki, należy wyznaczyć dyżury jak w dniu świąteczne.

Warszawa, dnia 21 października 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1326/II. O./27

w sprawie

zwrotu opłaty szkolnej.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Prezes Rady Ministrów pismem z dnia 29 sierpnia 1927 r. Nr. 13201 nadesłał następujący okólnik:

„Odwołując się do okólnika z dnia 4 września 1925 r. Nr. 14604 (Dz. Urzęd. Nr. 19/1925 r.) w sprawie zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcjonariuszów państwowych, wojskowych, sędziów i prokuratorów, oznajmiam w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, iż na okres roku szkolnego 1927/1928 zwalnia się od obowiązku przedstawienia zaświadczenia, przewidzianego w p. 11 wyżej wymienionego okólnika, że dziecko nie zostało przyjęte do państwowej szkoły średniej z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie.

Równocześnie uchyla się postanowienie zawarte w ustępie pierwszym punktu 2-go wyżej wymienionego okólnika z uwagi na to, że nadawanie prywatnym szkołom średnim praw szkół państwowych ma miejsce, począwszy od roku bieżącego w terminie wiosennym zgóry na najbliższy rok szkolny, a nie, jak dotychczas, w ciągu roku szkolnego”.

O tem zawiadamiam w celu stosowania się.

Warszawa, dnia 29 października 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1327/II. O./27

w sprawie

zwrotu odprawy z art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Powołując się na okólnik Nr. 888/II. O./24 i pismo okólne Nr. 833/II. O./24 (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. Nr. 12/1924 r. i Nr. 1/1925 r.), podaję do wiadomości i stosowania następujące pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 21 lipca 1927 r. Nr. 1744/D.B./2:

„Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydum Rady Ministrów zmienia swe okólniki z dnia 19 maja 1924 r. L. 263/D.B./1 i z dnia 18 listopada 1924 r. L. 2458/D.B./1 w tym kierunku, że odprawa, unormowana w art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 22 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 920) nie podlega zwrotowi w wypadkach, gdy funkcjonariusz, który otrzymał ją przy zwolnieniu ze służby państwowej, zostanie przed upływem 3 miesięcy od chwili zwolnienia przyjęty do jakiegokolwiek służby państwowej lub samorządowej”.

Warszawa, dnia 29 października 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1328/II. A./27

w sprawie

godzin urzędowania.

Do Panów: Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesów sądów apelacyjnych i Prokuratorów przy tych sądach.

Wskutek uchwały Rady Ministrów z dnia 17 października 1927 r. w sprawie godzin urzędowania, zmieniającej uchwałę Rady Ministrów z dnia 20 maja 1927 r., Ministerstwo Sprawiedliwości zmienia okólnik z dnia 28 maja 1927 r. Nr. 1299/II. A./27 w sprawie godzin urzędowania (Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 11) i zawiadamia, że począwszy od dnia 1 listopada 1927 r. godziny urzędowania mają trwać na całym obszarze Państwa w dni powszednie od godziny 8.30 do godziny 15.30 bez przerwy, w soboty zaś od godziny 8.30 do godziny 14-ej bez przerwy.

Panów Prezesów i Prokuratorów proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń, mających na celu, by w powierzonych im sądach i urzędach z dniem 1 listopada 1927 r. był wprowadzony podany wyżej czas urzędowania z tem jednak zastrzeżeniem, że o ile w poszczególnych okręgach sądowych lub sądach wyjątkowymi postanowieniami wprowadzony był odmienny czas urzędowania, to wyjątkowe te zarządzenia obowiązują nadal; w dni sobotnie jednak i w tych ostatnio podanych sądach i okręgach sądowych obowiązuje czas urzędowania podany wyżej w ustępie pierwszym.

Warszawa, dnia 31 października 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1145/II. G. S./27

w sprawie

umieszczenia wywieszek P. K. O. w lokalach sądowych.

Do sądów w całym Państwie.

Pocztowa Kasa Oszczędności zamierza umieścić we wszystkich sądach ogłoszenia, zawierające krótkie informacje o zakresie jej działania.

Zawiadamiając o tem, polecam aby w razie nadesłania wspomnianych ogłoszeń, umieszczono je w miejscu widocznem, w kancelarych sądowych, dostępnych dla publiczności.

Warszawa, dnia 17 października 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1146/II. A./27

w sprawie

uszkodzonych i fałszywych znaków pieniężnych.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości.

W numerze 219 „Monitora Polskiego” z dnia 24 września 1927 r. poz. 560 ogłoszono „Przepisy o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych oraz zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych, walorów państwowych i innych państwowych znaków wartościowych, zatwierdzone uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1927 r.”.

Przepisy te, poza postanowieniami, normującymi postępowanie w wypadkach oddania do kas państwowych uszkodzonych znaków pieniężnych i wartościowych (§ 1—10), tudzież zgłoszenia znaków pieniężnych i monet podrobionych (§ 11—14), regulują w § 15 obowiązek dokonywania przez Państwowe Zakłady Graficzne względnie Mennicę Państwową ekspertyzy co do autentyczności walorów krajowych i zagranicznych oraz monet, a ponadto w § 16 zawierają postanowienia, dotyczące postępowania z podrobionymi lub fałszowanymi znakami pieniężnymi, walorami i monetami, tudzież dowodami rzeczowymi, służącymi do podrobienia, po ukończeniu postępowania karnego w odnośnych sprawach.

Postanowienia odnośne brzmią następująco:

§ 15. Co do autentyczności, względnie podrobienia lub sfalszowania walorów krajowych i zagranicznych Państwowe Zakłady Graficzne, zaś co do monet Mennica Państwowa — są obowiązane na żądanie sądów, prokuratorów i władz bezpieczeństwa dokonywać ekspertyz i wydawać orzeczenia.

Co do autentyczności względnie podrobienia lub sfalszowania walorów zagranicznych władze wyżej wymienione mogą zwracać się o dokonanie ekspertyzy i wydanie orzeczenia także do instytucji zagranicznych, emitujących dane walory. Żądania takie należy kierować za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości, o ile umowy międzynarodowe nie zawierają odmiennych przepisów.

§ 16. Władze sądowe przesyłają po umorzeniu lub prawomocnem ukończeniu spraw o podrabianie lub fałszowanie biletów bankowych, państwowych i zdawkowych, papierów i znaków wartościowych (§ 7 ustęp ostatni) fałszyfikaty oraz inne dowody rzeczowe, służące bezpośrednio do podrobienia lub fałszowania (np. prasa, kamień litograficzny i t. p.), do Państwowych Zakładów Graficznych. Fałszyfikaty przechowuje się w Państwowych Zakładach Graficznych co najmniej jeden rok, poczem ulegają komisyjnemu zniszczeniu z wyjątkiem tych, które, jako charakterystyczne odmiany fałszyfikatu, winny być zatrzymane w specjalnie w tym celu prowadzonych albumach.

Fałszyfikaty monet, będące dowodami rzeczowymi w sprawach o podrabianie monet lub fałszowanie, władze sądowe przesyłają po umorzeniu lub prawomocnem ukończeniu tych spraw do Mennicy Państwowej w Warszawie.

Jeżeli w sprawie o podrabianie lub sfalszowanie walorów zagranicznych jest więcej, niż jeden identyczny egzemplarz fałszyfikatu tego samego waloru, jako dowód rzeczowy, natenczas po umorzeniu lub prawomocnem ukończeniu sprawy władze sądowe przesyłają drugi egzemplarz waloru instytucji zagranicznej, dokonującej ekspertyzy, na jej żądanie.

Ministerstwo Sprawiedliwości zwraca uwagę na powyższe przepisy celem ścisłego ich przestrzegania.

Warszawa, dnia 22 października 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1147/II. O./27

w sprawie

dodatku ekonomicznego.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 14 października 1927 r. N. D. 2488/1 wyjaśniam, że wynagrodzenie dzienne lub akordowe robotnic w przedsiębiorstwach i monopolach państwowych nie podpada pod pojęcie uposażenia ani też zaopatrzenia z instytucji państwowej, o którym mowa w art. 4 ustęp 3-ci punkt a ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

Warszawa, dnia 29 października 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1148/II G. S./27

w sprawie

obliczenia zaliczek na place.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Niektóre władze asygnujące, mylnie interpretując okólnik z dnia 3/X 1927 r. Nr. 1144/II. G. S./27 (Dz. Urzęd. Nr. 20 str. 379) w sprawie otwarcia funduszu zaliczkowego, przyjęły za podstawę obliczenia tegoż funduszu nietylko 10% (dziesięć procent) normalnego uposażenia służbowego, wyasygnowanego za dany miesiąc, lecz także jednorazowy zasiłek dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, przyznany rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17-go sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 632).

Stosownie do pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 18/X 1927 r. L. D. VII 3119/2 w wypadkach, w których przy obliczeniu funduszu zaliczkowego za październik 1927 r. wliczono do uposażenia wymieniony jednorazowy zasiłek, należy zmniejszyć odpowiednio fundusz zaliczkowy za listopad 1927 r.

Warszawa, dnia 31 października 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1149/II G.S./27

w sprawie

opłaty stemplowej od pełnomocnictw.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 18/X 1927 r. L. D. VII 3081/2 wyjaśniam, że umieszczane na rachunkach, przedstawianych urzędowi państwowemu upoważnienia do odbioru należności, ujęte na przykład w formie następującej: „Powyższą sumę prosimy wyasygnować na imię p. N. N.”, podlegają opłacie stemplowej, gdyż w myśl art. 111 p. 2 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) przedmiotem opłaty stemplowej jest również „pełnomocnictwo, podpisane tylko przez mocodawcę, wręczone osobie trzeciej, wobec której pełnomocnik ma zastępować mocodawcę”.

W myśl art. 112 wspomnianej ustawy upoważnienia te są jednak wolne od opłaty stemplowej, jeśli dotyczą sum, które nie przekraczają 500 zł.

Warszawa, dnia 31 października 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

K O M U N I K A T

w sprawie przepisów o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych oraz zatrzymaniu fałszywych znaków pieniężnych, walorów państwowych i innych państwowych znaków wartościowych.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Skarbu. Warszawa, dnia 3 października 1927 r. Nr. DOP/6879/I. Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż w Monitorze Polskim z dnia 24 września r. b. Nr. 219 poz. 560 ukazały się przepisy o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych oraz zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych, walorów państwowych i innych państwowych znaków wartościowych zatwierdzone uchwałą Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1927 r. Szebeko Naczelnik Wydziału.

K O M U N I K A T

w sprawie uregulowania obrotu bilonu w pełnych plombowanych woreczkach oraz biletów państwowych i bankowych.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 6 października 1927 r. Nr. D. VII. 2630/2. Do wszystkich izb skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Celem unormowania obrotu bilonu metalowego w pełnych plombowanych woreczkach oraz biletów państwowych i bankowych pomiędzy kasami skarbowymi, urzędami pocztowymi a Oddziałami Banku Polskiego, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Bankiem Polskim oraz Ministerstwem Poczty i Telegrafów, nawiązując do postanowień okólników tut. z dnia 25 kwietnia 1925 r. L. DK. 1616/WAK i z dnia 10 czerwca 1923 r. L. Dk. 2452/WAK, poleca wydać podległym kasom skarbowym następujące zarządzenie:

Kasy skarbowe, znajdujące się w siedzibie Oddziałów Banku Polskiego, mają podejmować bilon w Oddziale tego Banku, z reguły po sprawdzeniu na miejscu w Banku prawidłowości zaplombowania.

Kasy te powinny sprawdzić wagę niezwłocznie po przywiezieniu woreczków do lokalu kasy, w każdym jednak razie tego samego dnia. W razie znaczniejszych różnic na wadze należy worek taki bez otwierania przesłać zpowrotem do Oddziału.

Analogicznie mają postępować kasy skarbowe, znajdujące się poza siedzibą Oddziałów Banku Polskiego, po odbiorze zasiłku pieniężnego z poczty, względnie kolei.

Przy sposobności dokonywania wypłaty pełnymi woreczkami, należy poownie dokonać ich zważenia w obecności odbiorcy woreczka. Przepis ten należy również stosować w razie potrzeby otwarcia woreczka, celem wypuszczenia bilonu w obieg w małych ilościach.

Gdyby waga woreczka z bilonem różniła się nieznacznie z wagą, wypisaną na chorągiewce, powinna kasa skarbową otworzyć woreczek komisyjnie i w razie okazania się niedoboru czy to z powodu braku monet, czy też z powodu zastąpienia ich monetami o mniejszej wartości, sporządzić odpowiedni protokół i przesłać go wraz z plombą i chorągiewką do Oddziału Banku Polskiego, względnie tej kasy skarbowej lub urzędu pocztowego, który woreczek nappełnił, celem pokrycia omawianego niedoboru.

Sumę niedoboru zapisze kasa na rozchód a w razie jej pokrycia na przychód na właściwych rachunkach sum obrotowych.

Jeżeli w woreczku znalezione zostaną monety obce, ewentualnie bezwartościowe przedmioty, należy również przesłać je wraz z protokołem, plombą i chorągiewką do tej instytucji, która woreczek nappełniła.

Władze i urzędy państwowe obowiązane są komisyjnie sprawdzić zawartość woreczków niezwłocznie po otrzymaniu ich z kasy skarbowej nie później, niż dnia następnego, a w każdym razie przed rozpoczęciem wypłaty z danego woreczka, przyczem w razie komisyjnego stwierdzenia niedoboru w woreczku mają zwrócić się z reklamacją w sposób, wyżej opisany, bezpośrednio do tej instytucji względnie kasy, która woreczek nappełniła.

Niedotrzymanie określonego wyżej warunku co do przeliczenia woreczków, pozbawi odnośną władzę prawa reklamowania ewentualnego niedoboru w woreczku.

Płatnik danego urzędu, który dokona wypłaty bez uprzedniego komisijnego sprawdzenia zawartości woreczka, poniesie osobiście odpowiedzialność

materjalną w razie, gdyby w toku wypłaty okazały się jakiekolwiek braki w woreczku.

Zaznacza się, że kasy skarbowe powinny przy formowaniu woreczków z bilonem ściśle przestrzegać warunków, wskazanych w zarządzeniach tut. z dnia 25 kwietnia 1925 r. Nr. Dk. 1616/WAK oraz w dn. 31 marca 1925 r. L. DK. 1142/WAK.

Niezbędne na ten cel plombownice będą rozesłane kasom skarbowym w najbliższym czasie przez Zarząd Gospodarczy Ministerstwa Skarbu.

W sprawie obrotu gotowizny w biletach państwowych i bankowych pomiędzy Oddziałami Banku Polskiego a kasami skarbowymi obowiązuje okólnik tut. z dnia 10 czerwca 1923 r. L. GUK. 2452/WAK.

W razie stwierdzenia braku lub ewentualnie falsyfikatów w biletach państwowych lub bankowych, sporządzi kasa skarbową odpowiedni protokół i prześle go do oddziału Banku Polskiego, celem zapisania przez ten oddział brakującej sumy na rachunek żyrowy kasy zasilającej.

Wraz z protokołem prześle kasa do Oddziału Banku Polskiego opaskę, w której stwierdzono brak lub ewentualnie falsyfikaty w biletach państwowych lub bankowych tudzież dołączy znalezione falsyfikaty.

Odnosną sumę zapisze kasa, jak to już wyżej zaznaczono, na rozchód, względnie na przychód sum obrotowych.

W razie znalezienia przez Oddział Banku Polskiego braków lub falsyfikatów w przesyłkach nadwyżek kasowych i wystawienia pokwitowania na sumę mniejszą od wysłanej, stosuje się kasa skarbową co do pokrycia i zarachowania niedoboru do postanowień okólnika z dnia 17 maja 1921 r. L. GUK. 2176/I z uwzględnieniem zmian, wynikających z późniejszych zarządzeń.

W stosunkach z urzędami pocztowymi obowiązuje kasy skarbowe przymus natychmiastowego liczenia biletów państwowych i bankowych na zasadzie wydanych w tym kierunku osobnych rozporządzeń.

Izba skarbową czuwać będzie nad terminowem pokryciem niedoborów, powstałych tak z winy odpowiedzialnych urzędników kas skarbowych, jak z winy Oddziałów Banku Polskiego.

Płatnicy władz i urzędów państwowych, podejmujący gotowiznę w biletach państwowych i bankowych jak również bilon w niepełnych woreczkach w kasie skarbowej, powinni dokonać przeliczenia jej na miejscu w obecności kasjera przy okienku kasowem.

W razie podejmowania znaczniejszych sum, powinna kasa skarbową na żądanie płatnika przeznaczyć dla przeliczenia gotowizny w obecności urzędnika kasowego możliwie oddzielny pokój.

Ewentualne późniejsze reklamacje odbiorcy gotowizny nie mogą być uwzględniane (§ 99 Instr. dla kas skarb.). (—) Czauderna Dyrektor Departamentu.

Uzupełnienie do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych (Dz. Urz. Nr. 5/26):

dla sądu pokoju w Widawie (poz. 120 wykazu) podwyższa się awans w znaczkach sądowych z 500 zł. na 1.000 zł.

Zmiana w wykazie zaliczek w znaczkach sądowych (Dz. Urz. Nr. 5/26).

Skreśla się: poz. 407, sąd pokoju w Rakowie, awans 500 zł., kasa skarbową w Stolpcach

wpisuje się natomiast: poz. 454, sąd pokoju w Rakowie, awans 500 zł. kasa skarbową w Mołodecznie.

RUCH SŁUŻBOWY

W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Dr. Stanisław Batycki, naczelnik wydziału w V st. sł. — naczelnikiem wydziału w IV st. sł. w Ministerstwie Sprawiedliwości; Dr. Stanisław Warmiski, naczelnik wydziału w V st. sł. — naczelnikiem wydziału w IV st. sł. w Ministerstwie Sprawiedliwości; Lucjan Jaxa-Maleszewski, naczelnik wydziału w V st. sł. — naczelnikiem wydziału w IV st. sł. w Ministerstwie Sprawiedliwości; Jan Handzel, sędzia sądu okręgowego w Katowicach — sędzią sądu apelacyjnego w Katowicach, dnia 12 września 1927 r.; Eugenjusz Szalkowicz, sędzia sądu okręgowego w Lublinie — sędzią sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 12 września 1927 r.; Alfons Głowacz, wiceprezes sądu okręgowego w Lublinie — sędzią sądu apelacyjnego, dnia 12 września 1927 r.; Adolf Keler, sędzia sądu okręgowego w Płocku — sędzią sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 12 września 1927 r.; Jan Dembicki, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Nowogrodzku — sędzią sądu okręgowego w Nowogrodzku, dnia 12 września 1927 r.; Adolf Komarnicki, sędzia pokoju zapasowy w Grodnie — sędzią sądu okręgowego w Łodzi, dnia 12 września 1927 r.; Jan Mioduszeński, sędzia pokoju w Ostrogu — sędzią sądu okręgowego w Białej, dnia 12 września 1927 r.; Jan Bukowski, sędzia pokoju w Słonimie — sędzią sądu okręgowego w Grodnie, dnia 12 września 1927 r.; Włodzimierz Ciwczynski, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Pińsku — sędzią sądu okręgowego w Pińsku, dnia 12 września 1927 r.; Marjan Parfjanowicz, wicewojewoda w Nowogrodzku — sędzią sądu okręgowego w Nowogrodzku, dnia 23 września 1927 r.; Kazimierz Szuda, sędzia powiatowy w Poznaniu — sędzią sądu okręgowego w Poznaniu, dnia 21 września 1927 r.; Kazimierz Daszyński, sędzia powiatowy w Gnieźnie — sędzią sądu okręgowego w Gnieźnie, dnia 21 września 1927 r.; Eugenjusz Jeżow, sędzia powiatowy w Tuchowie — sędzią sądu okręgowego w Tarnowie, dnia 27 września 1927 r.; Dr. Antoni Hołowczak, podprokurator przy sądzie okręgowym w Samborze — sędzią sądu okręgowego w Tarnowie, dnia 27 września 1927 r.; Franciszek Lesiak, podprokurator przy sądzie okręgowym w Nowym Sączu — sędzią sądu okręgowego w Nowym Sączu, dnia 27 września 1927 r.; Bernard Frenkl, sędzia powiatowy w Jarosławiu — sędzią sądu okręgowego w Rzeszowie, dnia 27 września 1927 r.; Konstanty Dębiec, naczelnik sądu powiatowego w Dynowie — sędzią sądu okręgowego w Wadowicach, dnia 27 września 1927 r.; Zdzisław Artz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Cieszynie — sędzią sądu okręgowego w Cieszynie, dnia 30 września 1927 r.; Dr. Marjan Szromba, sędzia powiatowy w Bielsku — sędzią śledczym sądu okręgowego w Cieszynie, dnia 23 września 1927 r.; Hieronim Potemkowski, egz. aplikant — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łucku II rew. pow. łuckiego, dnia 30 września 1927 r.; Władysław Grabowski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Królewskiej Hucie, dnia 23 września 1927 r.; Franciszek Prange, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Gostyniu, dnia 23 września 1927 r.; Dr. Józef Majer, aplikant w Krakowie — sędzią powiatowym w Bielsku, dnia 23 września 1927 r.; Aleksander Brojerski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Poznaniu, dnia 23 września 1927 r.; Stanisław Buchwald, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Poznaniu, dnia 23 września 1927 r.; Henryk Baranowski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Gnieźnie, dnia 30 września 1927 r.; Wacław Świtalski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Bydgoszczy, dnia 30 września 1927 r.; Stanisław Stachurski, egz. aplikant — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łucku, dnia 23 września 1927 r.; Antoni Nowak, egz. aplikant — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Białymstoku, dnia 30 września 1927 r.; Wacław

Chmielowski, prezes sądu okręgowego w Równem — notariuszem w Łucku, dnia 27 września 1927 r. z dn. 1 października 1927 r.; Karol Werkowski — pisarzem hipotecznym przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Radomsku, dnia 19 września 1927 r.; Władysław Złomanow, sekretarz sądu pokoju w Baranowiczach — komornikiem przy sądzie okręgowym w Nowogródku, dnia 21 września 1927 r.; Józef Hryniewicz, kanc. sądu okręgowego w Pińsku — komornikiem przy sądzie okręgowym w Pińsku, dnia 30 września 1927 r.; Henryk Zajączkowski, dnia 23 września 1927 r., Izaak Rozenberg, dnia 30 września 1927 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie; Leon Becher, Władysław Szymaszek i Władysław Zalewski, dnia 30 września 1927 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie; Józef Garbaczewski, Alicja Hansówna, Stanisław Kunicki, Wiktor Kościński, Aniela Karwasieńska, Halina Kościńska, Jan Michalski, Mikołaj Nikitienko, Stefan Rzepkiewicz, Wojciech Żbikowski, Zygmunt Kindler, Benjamin Lewin, dnia 30 września 1927 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Delegowani: Mieczysław Beblowski, egz. aplikant — do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 23 września 1927 r.; Antoni Strawiński, egz. aplikant — do p. o. sędziego pokoju i sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 23 września 1927 r.

Przeniesieni na skutek podania: Karol Fischbach, sędzia powiatowy w Jutrosinie — na stanowisko sędziego powiatowego w Pobiedziskach, dnia 23 września 1927 r.; Józef Wierzbowski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu — na stanowisko aplikanta w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 23 września 1927 r.; Witold Rzepecki, sędzia powiatowy w Wieleniu — na stanowisko sędziego powiatowego w Poznaniu, dnia 23 września 1927 r.; Eugeniusz Kolasiński, sędzia powiatowy w Śremie — na stanowisko sędziego powiatowego w Poznaniu, dnia 23 września 1927 r.; Ludwik Listkiewicz, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Radomiu — na stanowisko sędziego pokoju w Radomiu, dnia 30 września 1927 r.

Zwolnieni na skutek podania: Ignacy Daniłowicz, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego we Włocławku, dnia 23 września 1927 r.; Dr. Władysław Adam, sędzia powiatowy w Katowicach, dnia 30 września 1927 r. z dn. 30 listopada 1927 r.; Dr. Wincenty Jodłowski, naczelnik sądu powiatowego w Starogardzie, dnia 30 września 1927 r. z dn. 31 grudnia 1927 r.; Edmund Zagrodzki, sędzia powiatowy w Wyrzysku, dnia 30 września 1927 r. z dn. 30 listopada 1927 r.; Adam Michnik, sędzia powiatowy w Bydgoszczy, dnia 30 września 1927 r. z dn. 30 listopada 1927 r.; Józef Tomczyk, sędzia powiatowy w Starogardzie, dnia 30 września 1927 r. z dn. 30 listopada 1927 r.; Dr. Andrzej Pach, podprokurator przy sądzie okręgowym w Katowicach z siedzibą w Królewskiej Hucie, dnia 30 września 1927 r. z dn. 31 października 1927 r.; Józef Wysocki, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 30 września 1927 r.; Tadeusz Ertel, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 30 września 1927 r. z dn. 31 października 1927 r.; Antoni Wojtowicz, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 30 września 1927 r. z dn. 30 listopada 1927 r.; Tadeusz Moellenbrock, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 30 września 1927 r. z dn. 31 grudnia 1927 r.; Konstanty Turski, sędzia pokoju w Bereźnie, dnia 30 września 1927 r.; Pinkus Majtlis, dnia 19 września 1927 r., Stanisława Hermelinówna, dnia 30 września 1927 r. — aplikanci w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

W WIEZIENNICTWIE.

Mianowani: Aleksander Romańczyk, st. kancelista więzienia w Nowogródku w X st. sl. — podsekretarzem tegoż więzienia w tymże stopniu służbowym od dnia 15 lipca 1927 r.; Paweł Czerwiński, p. o. podsekretarza przy więzieniu w Białymstoku w X st. sl. od dnia 1 października 1927 r.

Przeniesieni na skutek podać: Gierontji Krzyżanowski, podinspektor więzienia w Będzinie w IX st. sl. — podinspektorem więzienia w Piotrkowie w tymże stopniu służbowym od dnia 15 listopada 1927 r.; Kazimierz Lisicki, podsekretarz więzienia na Św. Krzyżu w X st. sl. — podsekretarzem więzienia w Sandomierzu w tymże st. sl. od dnia 1 października 1927 r.; Szymon Carew, kancelista więzienia w Sandomierzu w XI st. sl. — kancelistą więzienia na Św. Krzyżu w tymże st. sl. od dnia 1 października 1927 r.; Jan Roman, asystent więzienia na Św. Krzyżu w X st. sl. — asystentem więzienia w Łodzi przy ul. Targowej w tymże st. sl. od dnia 1 października 1927 r.; Bazyli Kowalko, kancelista więzienia w Lublinie w XI st. sl. — kancelistą więzienia w Zamościu w tymże st. sl. od dnia 1 października 1927 r.; Bolesław Wróblewski, kancelista więzienia w Zamościu w XI st. sl. — kancelistą więzienia w Grójcu w tymże st. sl. od dnia 1 października 1927 r.

Przeniesieni z urzędu: Jan Żugaj, podinspektor więzienia w Tarnowie w IX st. sl. — podinspektorem więzienia w Będzinie w tymże st. sl. od dnia 15 listopada 1927 r.; Władysław Jagielski, asystent więzienia w Białymstoku w XI st. sl. — asystentem więzienia w Siedlcach w tymże st. sl. od dnia 1 października 1927 r.; Czesław Krzywiński, kancelista więzienia na Św. Krzyżu w XI st. sl. — kancelistą więzienia w Cieszyńcu w tymże st. sl. od dnia 1 października 1927 r.; Józef Golejewski, kancelista więzienia w Brześciu n/B. w XI st. sl. — kancelistą więzienia w Tarnowie w tymże st. sl. od dnia 15 listopada 1927 r.; Kazimierz Pawlik, praktykant na urzędnika więziennego II kategorii przy więzieniu w Grodnie — na dalszą praktykę przy więzieniu na Św. Krzyżu od dnia 1 października 1927 r.

Przeniesiony w stan spoczynku: Dr. Władysław Kopaczyński, lekarz więzienia w Stanisławowie od dnia 30 września 1927 r.

Zwolniona: Róża Bobrownicka-Libchen, podinspektor więzienia w Fordonie z dn. 30 września 1927 r. — na własną prośbę.

Zmarł: Józef-Dominik Kowalski, sekretarz więzienia w Piotrkowie, dnia 1 sierpnia 1927 r.

ADWOKATURA.

Obwieszczenie.

Rada Adwokacka okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie podaje do wiadomości co następuje:

Zgłosili się o przyjęcie w poczet adwokatów:

Stefan Heydukowski, podpułkownik Korpusu Sądowego, z siedzibą w Warszawie, ul. Nowowiejska 23 m. 6,
Tadeusz Galecki, b. adwokat Warszawskiej Izby Adwokackiej, z siedzibą w Ostrołęce,
Stefan Bartkiewicz, referendarz Prokuratorji Generalnej, z siedzibą w Warszawie, ul. Chmielna 21,
Eugeniusz Wunsch, referendarz Prokuratorji Generalnej, z siedzibą w Warszawie, ul. Mokotowska 14,
Sergiusz Andrejew, sędzia pokoju w Wysokiem Mazowieckiem, z siedzibą w Wysokiem Mazowieckiem.

Został wykreślony z listy adwokatów:

Adwokat Jerzy Boruński — zam. w Łodzi, wskutek śmierci.

Przeniósł siedzibę:

Adwokat Zygmunt Rakowski — z Kowla do Białegostoku.

Został przyjęty w poczet adwokatów:

Józef Jerich z siedzibą w Warszawie, ul. Smolna 38.

Zgłosiła się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:

Cecylja Morantowicz—aplikantka sądowa, z siedzibą w Warszawie.

Przeniósł siedzibę:

Aplikant adw. Rajmund Snarski z Białegostoku do Warszawy (Widok 22/22).

Zostali przyjęci w poczet aplikantów adwokackich:

Henryk Nowak z siedzibą w Warszawie, ul. Dobra 8/10 m. 29,

Nuchim Elencwajg z siedzibą w Warszawie, ul. Twarda 23,

Halina Stefanja Luxemburg z siedzibą w Warszawie, ul. Mokotowska 57,

Icek Szlama Hochman z siedzibą w Warszawie, ul. Wilcza 10 (zam. w Piaszynie),

Izaak Lew Klinkowstein z siedzibą w Warszawie, ul. Żórawia 4-a m. 10,

Janusz Aleksandrowicz z siedzibą w Warszawie, ul. Marszałkowska 53-a m. 5,

Cyprjan Dembowski z siedzibą w Warszawie, ul. Wolska 27,

Jakób Frenk z siedzibą w Warszawie, ul. Żelazna 55,

Stefan Adolf Rozenband z siedzibą w Warszawie, ul. Jerozolimska 23 m. 26,

Feliks Prószyński z siedzibą w Warszawie, ul. Nowy Świat 26 m. 26,

Jakób Manel z siedzibą w Dąbrowie Górniczej,

Zendel Praport z siedzibą w Częstochowie, ul. N. Marji Panny 6,

Władysław Marcin Skup z siedzibą w Siedlcach,

Zygmunt Aleksy Chrzanowski z siedzibą w Siedlcach, ul. Kilińskiego 12,

Jerzy Grell z siedzibą w Łodzi, ul. Gdańska 46 u adw. Kijawskiego,

Szymon vel Semion Landau z siedzibą w Łodzi, ul. Cegielniana 55,

Bernard Bruzda z siedzibą w Łodzi, ul. Gdańska 43.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Lieber Rosenberg z siedzibą w Krakowie,

Dr. Marek Zolosczer z siedzibą w Nisku,

Dr. Eljasz Hamerman z dniem 23 września z siedzibą w Białej,

Dr. Leib Stillman z siedzibą w Nisku,

Dr. Ignacy Hugo Gottlieb z siedzibą w Przeworsku,

Dr. Adam Ciećkiewicz z siedzibą w Dąbrowie,

Dr. Jozua Schenkel z siedzibą w Krakowie,

Dr. Aleksander Bartik z siedzibą w Bochni.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Marek Druks z Przeworska do Wadowic, substytutem jego ustanowiony został Dr. Marcin Głac adwokat w Przeworsku,

Dr. Karol Pers adwokat w Nowym Sączu z Nowego Sącza do Zakliczyna, a jego substytutem ustanowiony został Dr. Emil Pasioneck adwokat w Nowym Sączu.

Cofnął zamiar przesiedlenia się:

Dr. Izidor Feuereisen z Krakowa do Warszawy — zaś zwolniony został od obowiązków substytuta jego adwokat Dr. Jakób Aleksandrowicz w Krakowie.

Przesiedlili się:

Dr. Jakób Klar z Radomyśla Wielkiego do Milówki,
Marjan Kopf z Trzebini do Krakowa.

Zmarł:

Dr. Franciszek Mussil, adwokat w Krakowie, substytutem jego ustanowiony został Dr. Aleksander Rolanowski adwokat w Krakowie.

W miejsce adwokata Dr. Adama Lardemera w Krakowie, dotychczasowego substytuta po zmarłym Dr. Tadeuszu Zakrzewskim w Krakowie, ustanowiony został tym substytutem Dr. Bolesław Rozmarynowicz adwokat w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Cyryl Trylowski z Jabłonowa do Kołomyi,

Dr. Wolf Teichman z Oleska do Złoczowa,

Dr. Teofil Buchelt z Chodorowa do Lwowa,

Dr. Józef Bogen ze Lwowa do Żywca.

Skreślono z listy adwokatów:

Dra Fischla recte Filipa Waschütza adwokata we Lwowie.

Zmarli:

Dr. Franciszek Górnicki we Lwowie,

Dr. Samuel Schauder w Rohatynie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Adolf Pfeiffer z siedzibą w Przemyślu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Czesław Kaniasty z miejscem zamieszkania w Gnieźnie.

Wykreśleni z listy adwokatów:

Dr. Fryderyk Glatzer na skutek zrzeczenia się,
Brunon Hample w Krotoszynie z powodu przeniesienia swego miejsca zamieszkania do Niemiec.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Aleksander Peleński z siedzibą w Komarnie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Mieczysław Mosiewicz z miejscem zamieszkania w Gdyni.

Wykreśleni z listy adwokatów:

Wiktor Briken w Starogardzie,
Jan Karnowski wskutek zrzeczenia się.

K O N K U R S Y:

W prokuraturze przy sądzie okręgowym w Nowym Sączu wakuje stanowisko podprokuratora.

Podania o nadanie tego stanowiska, lub takiegoż przy innej prokuraturze w wypadku, gdyby takowe zawakowało, wnosić należy w drodze służbowej do dnia 14 listopada 1927 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu opróżnią się stanowiska naczelników sądów powiatowych w Toruniu i Starogardzie.

Podania o nadanie tych stanowisk, opatrzone dokumentami, należy wnosić w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do dnia 15 listopada 1927 r.

W sądzie apelacyjnym w Poznaniu opróżniła się posada sędziego sądu apelacyjnego.

Kompetenci o tę posadę winni wnieść podania w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Poznaniu najpóźniej do dnia 20 listopada 1927 r.